

A Fővárosi Törvényszék
mint másodfokú bíróság
41.Pf.633.207/2014/5.

PESTI KÖZPONTI KERÜLETI BÍRÓSÁG	
TÁJÉKOZTATÓ IRATOK	
ÜGYSZÁM:	10
KEZDŐIRATON:	
ÉRKEZÉS MÓDJA: POSTÁN / E-MAIL EN /	
KEZELŐIRODA SZÁMA / SZERELVÉNY SZÁMA / FAXON:	
ÉPK:	2014 -07- 18
PÉLDÁNY:	FELZET:
MELLÉKLET:	KOZTUK:
ÜGYSZÁM:	
IRATON:	

A Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság a [redacted] i [redacted] s [redacted]
[redacted] t [redacted] st [redacted] s [redacted] ti [redacted] at
[redacted] t [redacted] felperesnek

a személyesen eljáró [redacted] i [redacted] a [redacted] [redacted] [redacted] [redacted]
alperes ellen **parkolási díj-és pótdíj megfizetése** iránt indított perében a Pesti Központi
Kerületi Bíróság 32.P.104.779/2013/7. sorszámú ítélete ellen az alperes által 8. sorszám
alatt előterjesztett fellebbezés folytán – tárgyaláson kívül – **meghozta az alábbi**

ÍTÉLETET

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helyben hagyja.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

INDOKOLÁS

Felperes az alperes tulajdonát képező és üzemeltetésében lévő [redacted] forgalmi
rendszámú [redacted] [redacted] típusú személygépkocsival 2012. október hó 11.
napján 9:33 perckor a Budapest II. kerület Fekete sas utca 3. szám előtt lefordított
parkolójeggyel megvalósított parkolási eseményből eredő igényét érvényesítette az
alperessel szemben. Keresetében 16.400.-forint parkolási díj-és pótdíj, valamint
összesen 15.590.-forint perköltség megfizetésére kérte kötelezni az alperest.

Az elsőfokú bíróság ítéletében kötelezte az alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg a
felperesnek 16.400.-forint tőkét és 15.590.-forint perköltséget. Kötelezte az alperest, hogy
fizessen meg az államnak külön lehívásra 10.000.-forint eljárás illetéket.

Ítélete indokolásában felhívta a Pp. 164. § (1) bekezdésében, 3. § (5) bekezdésében
foglaltakat. Elsőként a tekintetben foglalt állást, hogy az alperes azon kérelme, miszerint a
bíróság a pert a Pp. 318. § (1) bekezdés a) pontja alapján szüntesse meg, megalapozott -
e.

Úgy foglalt állást, hogy a felperes által csatolt előkészítő iratból és az ahhoz csatolt
melléletekből – azok egy egységet képezve – egyértelműen megállapítható a tényállás,
így alperes ez irányú kérelmét nem tartotta megalapozottnak. Felhívta a 30/2010(VI.4.)
Fővárosi Közgyűlési rendelet 6. számú mellékletében a rendelet 8. § (4) bekezdésében és
48. § (3) bekezdésében foglaltakat, valamint az 1988. évi I. tv. (Kkt.) 15/C. § (1) és (2)
bekezdésében, 15/D. § (3) bekezdésében foglaltakat. Utalt arra, hogy a rendelet 8. § (4)
bekezdése alapján a parkolójegyet a gépjármű első szélvédő üvege mögött, kívülről jól
látható helyen és érvényességének ellenőrzését biztosítva teljes egészében láthatóan,
olvasható módon kell elhelyezni. Rámutatott, hogy mindez az alperes kötelessége volt, így
alaptalan azon hivatkozás, mely szerint valószínűleg az ajtó becsapódásakor keletkezett

ALKOTMANYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	10/1922-0/2014
Erkezett:	NOV 10. 2014 JAN 18.
Példány:	Kezelőiroda:
Melléklet:	db:

szél hatására fordult meg a parkolójegy. Úgy foglalt állást, hogy az alperesnek mielőtt a gépjárművet elhagyja, kötelessége meggyőződni arról, hogy a parkolójegy elhelyezése a fentiekben leírtak szerint történt, s amennyiben nem, akkor annak megfelelően eleget kell tennie a jogszabályban meghatározottaknak.

A rendelet 48. § (3) bekezdése alapján arra utalt, hogy a parkolójegy az ellenőrzés napjától számított 5 naptári napon belül a parkolás üzemeltető ügyfélszolgálati irodájában mutatható be, melyről felperes alperest tájékoztatta. Nem vitásan az alperes eleget tett a jegy bemutatási kötelezettségének, de azt nem a rendeletben meghatározottak szerint személyesen tette, így arra való hivatkozását nem tudta elfogadni.

Osztotta a felperes azon álláspontját, mely szerint az ügyfélszolgálati irodán történő személyes megjelenésnek a jogszabály alapján jelentősége van, hiszen a személyes megjelenés során az ügyintéző által a felmutatott jegy beazonosítható, illetve ellenőrizhető, hogy a parkolójegy bemutatással havonta egy alkalommal éltek és annak jogszabályi feltételei fennállnak-e. A felperes az utólagosan bemutatott jegyeket a fentiekre tekintettel kizárólag a személyes megjelenés esetén rögzíti a nyilvántartásában.

Fentiekre tekintettel alperes – védekezését megalapozatlannak minősítve – felperes keresete szerint marasztalta.

Az ítélet ellen az alperes élt fellebbezéssel, melyben annak megváltoztatásával a kereset elutasítását kérte. Az elsőfokú bíróság ítéletét jogszabálysértőnek megalapozatlannak, iratellenesnek minősítette, mely sérti a Kkt. 15/C. § (1)bekezdésében, 9/D. § (3) bekezdésében, a Ptk. 216. § (1) bekezdésében, 284. § (1) – (3) bekezdéseiben és 423. §-ában foglaltakat. Meglátása szerint az elsőfokú bíróság tévesen alkalmazta a jogszabályi hierarchia legalacsonyabb fokán elhelyezkedő 30/2010.(VI.4.) Fővárosi Közgyűlési rendelet 48. § (3) bekezdését, mely a fentebb hivatkozott törvényi szintű jogszabályhelyekkel ellentétes.

Hangsúlyozta, hogy az igénybe vett szolgáltatásért a várakozási díjat megfizette, felperes igénye megalapozatlan. Kiemelte, hogy sem a Kkt-nak, de egyetlen törvényi szintű jogszabálynak sincs olyan tételes rendelkezése, amely szerint a megfizetett parkolási díj ellenére, de a parkolójegy nem jól látható kihelyezése esetén úgy kellene tekinteni, hogy várakozási díjat nem fizetett az alperes, és emiatt a Kkt. 15/C. § (1) bekezdése szerinti szankciókat kell vagy lehet alkalmazni. A jogszabályi hierarchia legalacsonyabb szintjén álló 30/2010(VI.4.) Fővárosi Közgyűlési rendelet 48. § (3) bekezdésében nincs szó szerint rögzítve az elsőfokú bíróság által hivatkozott kitétel, hogy a parkolójegyet személyes jelenlét mellett kellene bemutatni az ügyfélszolgálati irodában, és az ügyfélszolgálati iroda címére megküldött postai úton történt bemutatás lehetetlen, elfogadhatatlan. hangsúlyozta, hogy a hivatkozott közgyűlési rendelet 48. § (3) bekezdése nem egy törvényi szintű megdönthetetlen vélelmet állít fel a felperes javára. Meglátása szerint a felperesnek – mint önkormányzatnak – minden beérkezett levelet iktatni és nyilvántartásba kell venni, így a postai úton kísérőlevéllel bemutatott parkolójegyet is. Tévesnek minősítette az elsőfokú bíróság azon álláspontját, miszerint egy parkolójegyet – postai úton ne lehetne „beazonosítani” - az alperes által megváltott jegy sorszáma jól olvasható a másolaton is: 0017772. A felperes sosem vonta kétségbe a parkolójegy eredetiségét. Kiemelte, hogy a felperes 14/2010(VI.24.) Önkormányzati rendelete egyáltalán nem rendelkezik a jegy bemutatásról, és az általa elnagyolt módon hivatkozott méltányossági eljárásról.

Hivatkozott arra, hogy a Kkt. 9/D. § (3) bekezdése kimondja, hogy a parkolás a felperes és az alperes közötti polgári jogi jogviszony, melynek megítélésére a Ptk. rendelkezései az irányadóak. A parkolási szerződés egy atipikus szerződés, amely legközelebb a Ptk. 423. § -a szerinti bérlethez áll, és ráutaló magatartással jön létre. A felperes parkoló automatája az alperes által teljesített pénzszolgáltatásról nyugtát ad, amely a Ptk. 284. §-ában szereplő teljesítésigazolásnak felel meg. Ez a nyugta a parkolójegy. Jelen esetben az alperes a várakozásért fizetett, erről a felperes nyugtát adott – parkolójegyet. A felek között létrejött szerződést mindkét fél teljesítette, így a perbeli követelése teljességgel megalapozatlan.

Fellebbezése mellékleteként csatolta a felperessel folytatott levelezését, melyből megállapítható, hogy felperes 2012. október 18-án kelt levelében akként fogalmazott, „Természetesen levélben is elfogadjuk, eredeti formában.” Ezt tették úgy, hogy a perben hivatkozott 5 napos határidőn (2012. október 16-án járt le) már túl voltak, és a perben állított postai küldeményt nem fogadták el. Megítélése szerint a perben alperes rosszhiszeműen járt el. Korábban az általa hivatkozott határidőn túl is, levélben is elfogadta volna a parkolójegyet, a perben azonban azt állítja, hogy csak 5 napon belül és csak személyes bemutatás mellett. Így felperes magatartása a Ptk. 4. § (4) bekezdésébe ütközik.

Kiemelte, hogy az alperes egyetlen tagja és képviselője [REDACTED] lakik, a parkolási esemény idején Budapestre kellett utaznia. Az alperesi képviselőnek a parkolási esemény idején a legkisebb gyermeke 8 hetes, a nagyobbik két és fél éves volt. Nem várható el az alperes képviselőjétől adott helyzetben az, hogy körülbelül 5.000.-forint benzinköltségen, újabb parkolójegy (400.-forint) megváltása terhe mellett és a kisgyermekek utaztatásával járó kellemetlenség figyelembe vételével csak azért utazzon Budapestre, hogy a parkolójegyet bemutassa a felperesnek, amikor a postai úton történő bemutatást semmi sem tiltja. Alperes az adott helyzetben a tőle várható gondosság mellett járt el, a felperes kívánsága az alperesnek indokolatlan és számottevő költséggel és kellemetlenséggel járt volna. Alperesnek a jegy bemutatással így is postaköltsége keletkezett.

Változatlanul fenntartotta a per megszüntetésére irányuló kérelmét arra tekintettel, hogy felperes keresetlevele nem felel meg a Pp. rendelkezéseinek, felperes nem tett eleget tényállás előadási kötelezettségének. Kérte első-és másodfokú költségének megtérítésére kötelezni a felperest.

A felperes fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A fellebbezés az alábbiak szerint nem megalapozott.

Tekintettel arra, hogy kisértékű perről van szó, fellebbezésnek az elsőfokú eljárás szabályainak lényeges megsértésére vagy az ügy érdemi elbírálásának alapjául szolgáló jogszabály téves alkalmazására hivatkozással van helye. Alperes fellebbezésében az ügy érdemi elbírálásának alapjául szolgáló jogszabály téves alkalmazására hivatkozott. A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 393. § (2) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta felül.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a kereset és ellenkérelem korlátai között a tényállást teljes körűen feltárta, helyesen állapította meg, s abból az

irányadó jogszabályi rendelkezések helytálló felhívása, értelmezése és alkalmazása mellett okszerű jogi következtetést vont le a bizonyítékokat a Pp. 206. §(1) bekezdése alapján értékelve.

A felek között az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás, miszerint alperes a parkolási esemény időpontjában lefordított parkolójeggyel várakozott, vagyis nem tett eleget a 30/2010.(VI.4.) Fővárosi közgyűlési rendelet 8. § (4) bekezdésében foglaltaknak – nem volt vitás. A rendelkezésre álló adatok alapján az is megállapítható, hogy a hivatkozott rendelet 48. § (3) bekezdése szerinti 5.naptári napon belül alperes levelet küldött a felperesnek, melyben a parkolójegy másolatát megküldte. A másodfokú bíróság álláspontja szerint megalapozottan utalt arra az elsőfokú bíróság, hogy a 48. § (3) bekezdésének helyes értelmezése „*a parkolásüzemeltető ügyfélszolgálati irodájában a parkolójegy bemutatható*” személyes vagy meghatalmazott útján történő bemutatást jelent, az eredeti parkolójegyre vonatkozik.

Az alperes által fellebbezése mellékleteként csatolt levelezés anyaga a Pp. 387. § (1) bekezdésén keresztül érvényesülő 235. § (1) bekezdés korlátozó rendelkezésébe ütközik, új bizonyítékként érdemi vizsgálat tárgyát nem képezheti, azonban annak tartalmára tekintettel megjegyzi a másodfokú bíróság, hogy a felperes levélben is elfogadta volna az eredeti parkolójegyet, amelyet azonban a levelezés tanúsága szerint alperes nem volt hajlandó megküldeni.

Alperes fellebbezési hivatkozása kapcsán csupán érintőlegesen utal arra a másodfokú bíróság, hogy az alperes székhelye budapesti cím, s figyelemmel arra, hogy a peradatok szerint az ügyvédi iroda ügyvédi tevékenységét nem szünetelteti, az alperes fellebbezése 5. oldalának utolsó bekezdésében előadottak súlytalannak minősülnek.

A perbeli jogvita elbírálása során az 1988. évi I. tv. elsőfokú bíróság által felhívott rendelkezése „lex generalis”-nak, míg a 30/2010.(VI.4.) Fővárosi Közgyűlési rendelet rendelkezései „lex specialis”-nak minősülnek.

Az elsőfokú bíróság helyesen foglalt állást a tekintetben, hogy a felperes a tényállás-előadási kötelezettségének eleget tett, így a Pp. 318. § (1) bekezdés alkalmazásának feltételi nem álltak fenn.

Fentiekre figyelemmel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 394. § (1) bekezdése alapján – helyes indokai okán – helybenhagyta. Felperes oldalán igazolt fellebbezési költség nem merült fel, így e körben a határozathozatal a Pp. 78. § (2) bekezdése alapján mellőzésre került.

Budapest, 2014. július 3.

